

[Justitsministeren]

mark forud for lovens ikrafttræden, der vil kunne gives midlertidig opholdstilladelse. Herudover indeholder loven en adgang for regeringen til efter aftale med UNHCR eller lignende internationale organisationer at invitere særlig nødstedte personer fra det tidligere Jugoslavien til Danmark. Den del af loven er allerede udmøntet, i og med at vi fra dansk side har tilkendegivet over for UNHCR, at vi er parat til når som helst at modtage nogle af de løsladte fanger fra de serbiske interneringslejre. Oprindeligt havde vi fra dansk side meddelt, at vi kunne modtage op til i alt 100 personer, men antallet er efterfølgende forhøjet til i alt 200 personer, hvilket UNHCR i disse dage får meddelelse om.

Jeg mener, at det er godt og rigtigt, at vi med loven har fået mulighed for at kunne yde en særlig indsats og invitere visse særlig nødstedte personer til Danmark, og jeg vil også løbende være meget opmærksom på de henvendelser, der kommer fra UNHCR herom, men jeg vil samtidig også gerne understrege, at det hele tiden har været og stadig er regeringens klare opfattelse, at hovedindsatsen i hjælpearbejdet i relation til det tidligere Jugoslavien bør lægges i området. Det giver den bedste ressourceudnyttelse, det sikrer den mest effektive hjælp, og det gør det i øvrigt også muligt at hjælpe det største antal mennesker. Jeg vil også sige, at det besøg, jeg selv var på dernede, klart bekræftede mig i opfattelsen af, at det er den rigtige løsning. At vi også rent faktisk er indstillet på at yde en ganske betydelig hjælp, afspejles også i, at der fra dansk side pr. 4. december i år allerede er ydet mere end 161 mio. kr. Danmark er ifølge oplysninger fra Udenrigsministeriet den største bidrager blandt EF-landene.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det hjemlige modtagesystem belastet til det yderste af den voldsomme stigning i antallet af indrejste spontane asylsøgere. Dertil kommer, at det administrative system, der skal behandle de mange asylansøgnings, naturligvis også er påvirket heraf.

Et væsentligt element i den ændring af udlændingeloven, som blev vedtaget i Folketinget inden sommerferien, var beslutningen om en markant opstramning af asylsagsbehandlingen, og som målsætning blev opstillet, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en asyl-

sag, der går gennem alle led, og hvor alle klagemuligheder udnyttes, skulle kunne holdes inden for 8-9 måneder regnet fra det tidspunkt, hvor sagen tages under realitetsbehandling. Midlerne til at nå denne målsætning var i henhold til lovændringen dels en administrativ opstramning af en række sagsgange i forbindelse med behandlingen af en asylansøgning, dels en betydelig ressourcetilførsel til de myndigheder, der er involveret i asylsagsbehandlingen, dvs. politiet, Direktoratet for Udlændinge, Flygtningenævnet og Justitsministeriet.

Jeg vil godt her over for Folketinget redegøre lidt for, hvordan det er gået med nedbringelse af sagsbehandlingstiden, siden vi gennemførte lovændringen i sommer:

Den indledende sagsbehandling, hvor asylansøgeren registreres, udfylder et skema, og hvor der foretages en afhøring af asylansøgeren, varetages af politiet. I perioden fra 1. juli til 30. november i år har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid hertil været i alt 54 dage. Umiddelbart forud for lovændringen var den tilsvarende sagsbehandlingstid på i alt fald 91 dage, hvilket vil sige, at tidsforbruget i denne fase er faldet med 41 pct.

Efter at afhøring har fundet sted, overgives sagen til Direktoratet for Udlændinge til behandling i 1. instans. DfU har udarbejdet en opgørelse over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i sager, hvor direktoratet i perioden fra 1. oktober til 30. november har truffet afgørelse. Sagsbehandlingstiden er opgjort som differencen mellem tidspunktet for sagens modtagelse i et af direktoratets ekspeditions-kontorer og tidspunktet, hvor direktoratet træffer afgørelse i asylsagen, og denne opgørelse viser, at der gennemsnitlig er medgået 72 dage til behandling af sagerne. Det bemærkes i den forbindelse, at der i 31,5 pct. af sagerne er truffet afgørelse inden 1 måned efter modtagelsen af sagen, at der i 55 pct. af sagerne er truffet afgørelse inden 2 måneder efter sagens modtagelse, og at der i lidt mere end 75 pct. af sagerne er truffet afgørelse inden 3 måneder efter sagens modtagelse. Denne opgørelse vedrører såvel sager, der umiddelbart er fuldt oplyst og derfor klar til afgørelse, som sager, hvor det har været nødvendigt at indhente supplerende oplysninger eller afvente de principielle afgørelser fra Flygtningenævnet.